

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. maj 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2010-156-0253
Dok.: HAA40730

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 16 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. maj 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 16 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179):

”Vil ministeren tage initiativ til en undersøgelse, i forbindelse med den almindelige spirituskontrol, af hvor mange der kører med en promille mellem 0,2 og 0,5 og vil det endvidere være muligt og relevant at registrere hvor mange ulykker der forekommer indenfor denne grænse.”

Svar:

Efter færdselslovens § 53, stk. 1, straffes for spirituskørsel den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille, eller at alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen overstiger 0,25 mg pr. liter luft. For spirituskørsel straffes efter § 53, stk. 2, endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Det fremgår af færdselslovens § 55, stk. 1, at politiet til enhver tid kan kræve, at føreren af et køretøj afgiver udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige. Politiet kan forlange, at den pågældende afgiver udåndingsprøve på et andet sted, end hvor den pågældende er antruffet, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 53. Efter § 55, stk. 2, kan politiet endvidere fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at han eller hun har overtrådt § 53 (eller § 54, stk. 1, 2 eller 3 (narkokørsel mv.)), eller den pågældende nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve, spytpøve, svedprøve eller øjenbesigtigelse.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 28. april 2010 af spørgsmål nr. 8 vedrørende lovforslaget, anvender politiet ved undersøgelse af, om føreren er påvirket af alkohol en såkaldt alkometerprøve som indikation for, om der skal udtages blodprøve af føreren med henblik på at fastslå alkoholpromillen i blodet. Alkometerprøven er forbundet med en vis måleusikkerhed og anvendes ikke som bevis.

Rigspolitiet har for nylig iværksat et pilotprojekt med anvendelse af såkaldte bevisalkometre, der er et instrument, som kan bestemme alkoholmængden i udåndingsluften – udtrykt som mg pr. liter luft. Indførelse af det nye instrument vil ske gradvist i de enkelte politikredse.

I politikredse, hvor bevisalkometrene endnu ikke er indført, er det i praksis således blodprøver, der anvendes for at fastslå alkoholpromillen hos føreren. Som nævnt ovenfor er der i færdselslovens § 55, stk. 2, kun hjemmel til at kræve blodprøve udtaget, hvis der er grund til at antage, at føreren har overtrådt § 53. Der er således ikke hjemmel til blodprøveudtagelse i tilfælde, hvor det må antages, at den pågældende har kørt med en promille på under 0,51, medmindre der konkret er mistanke om, at den pågældende på grund af spiritusindtagelse ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Hvis der på nuværende tidspunkt skulle iværksættes en undersøgelse af, hvor mange der kører med en promille på mellem 0,20 og 0,50, ville det således – hvis promillen skulle fastslås med tilstrækkelig sikkerhed ved en blodprøve – kræve en ændring af færdselslovens § 55, stk. 2. Justitsministeriet finder ikke grundlag for at foreslå en sådan ændring, da udtagelse af en blodprøve er af så indgribende karakter, at det efter ministeriets opfattelse alene bør kunne anvendes over for folk, der mistænkes for at have kørt spirituskørsel – dvs. med en promille på over 0,50 (eller hvor der konkret er mistanke om, at den pågældende på grund af spiritusindtagelse ikke kan føre køretøjet på betryggende måde).

Justitsministeriet agter på denne baggrund ikke på nuværende tidspunkt at iværksætte initiativer som nævnt i spørgsmålet.